

Nieuwsbrief 7: waterpolostage in Split, 1 tot 8 juli 2013

Zondag 7 juli 2013

Beste thuisblijvers,

Mocht de wekservice gisteren nog een uurtje langer blijven liggen, vandaag was het vroeg uit de veren, want om zeven uur was het ontbijten en om acht uur vertrokken de bussen naar Omis. Aldus het draaiboek.

Alcoholcontrole

Net na het afronden van de nieuwsbrief van zaterdag werden er nog twee ritjes naar het ziekenhuis gemaakt. De eerste rit was om Maaïke Zandberg naar de EHBO te brengen omdat ze tijdens het 'ravotten' haar linkervoet omzwikte. Bram en Amber verleenden eerste hulp en vonden het verstandig om toch even naar het ziekenhuis te gaan. Daar werd geen breuk of ander zwaar letsel geconstateerd. Gelukkig voor Maaïke, maar ze moet wel een aantal weken rustig aan doen met het pootje.

De tweede rit was om te betalen, want pinnen was niet toegestaan in het ziekenhuis. Dus moest Henri nog even op en neer rijden om contant geld te halen, want anders kreeg hij Maaïke niet mee naar huis. Tijdens dit tweede retourtje werd hij nog aangehouden voor alcoholcontrole. Natuurlijk was dat geen probleem.

Met Dylan gaat het goed, hij is nog wel moe, maar we mochten hem toch na de boottocht ophalen. Pim, zijn teamcoach die ook in Kroatië is heeft hem samen met Nikolina opgehaald. De hereniging was heel hartelijk en we zijn blij dat hij morgen mee naar Nederland terug kan. En voor Pim, bedankt dat je voor Dylan hebt gezorgd!

Met de deur in de kantine

De mannen in de keuken stonden verrast te kijken toen ze om 07.20 uur de deur van het slot haalden. Letterlijk vielen onze jongste sporters met de deur naar binnen. Eigenlijk zouden de deuren al om zeven uur open gaan, maar door de drukte was die afspraak de 'ochtendkok' ontschoten. Kan gebeuren, dan gaat de bus gewoon wat later en uiteindelijk komt alles goed.

Vroeg lunchen

Tien minuten later dan gepland kwamen de twee bussen aan in Omis. De bemanning was al aardig in paniek omdat we later waren dan gepland. We staken van wal met nog een voet op de loopplank om 08.49 uur.

Om 09.00 uur kregen de volwassenen raki. Je kunt er ook de ramen mee wassen of BBQ mee aanmaken. Om 10.30 uur kwam de wijn op tafel, het brood volgde. Mooi op tijd, waarschijnlijk omdat we zo laat ontbeten hadden. Of, omdat Bram de hele ochtend riep dat hij honger

had. Om 11.15 uur werden de tafels weer afgeruimd. Na het aanmeren om 11.45 uur was het strandtijd. Via een wandeling van 30 minuten of 10 minuten met de taxiboot bereikte je een mooi zandstrand. Wel grof zand, rond 20 mm.

Brano sloeg zijn restaurant op in de schaduw tussen de bomen. Niemand kwam iets te kort. Ook de geblesseerde Maaïke niet die op de rug van Bram Swinkels overal naar toe werd gedragen.

Moe...?

Hier een paar foto's genomen tijdens de boottocht heen, het zwemmen en de boottocht terug. Valt wel mee toch? De boottocht terug werd in elk geval goed benut om wat achterstallige rust en slaap in te halen. Jort besteedde de hele tijd door naar de binnenkant van zijn ogen te kijken.

Wist je dat?

- De meest gestelde vraag aan boord was: 'hebben ze hier echt geen wi-fi?'
- Leonie haar ouders de boot misten. Leonie haar reactie: ik zie ze toch nog twee weken.
- Bo een vis zag en Xandra zei: 'ik zie een dolfijn'
- Thijs in 't Groen stalen voetzolen heeft of zijn gedachten kwijt was. Gelukkig vonden zijn schoenen zelf de weg terug van het strand naar de boot.
- Roeland een mooie reactie gaf op de stage: 'Wat een prachtige week was dit. Dit zal ik nooit vergeten!'
- Grote Mark de vaseline mee naar huis neemt met de tekst: 'Niet te geloven, maar dat is goed voor mijn kloven.'
- Maaïke, Bart haar pakezel noemde (de schat).

De wedstrijden

In het pittoreske plaatsje Omis werden vanaf 19.00 uur drie wedstrijden gespeeld. De jongens D en meiden D beten de spits af en maakten moes van hun leeftijdsgenoten uit Omis.

De jongens C speelden de tweede pot. In het begin ging het gelijk op, maar al vlot werd duidelijk dat de Nederlandse jongens beter waren dan hun Kroatische opponenten. De coach van Omis was het duidelijk niet eens met de scheidsrechter John. Na meerdere waarschuwingen was John het beu en stuurde hem weg als coach. Deze weigerde te vertrekken waarop John niet anders kon dan de regels toe te passen en de wedstrijd te staken. Dat leidde nog tot een klein opstootje waar het temperament van de mannen van Omis het overnam van de rede. De wedstrijd werd voortgezet, onder leiding van een Kroatische scheidsrechter. John heeft in elk geval zijn geloofwaardigheid als scheidsrechter en mens overeind gehouden. De jongens van Omis verloren de wedstrijd met groot verschil. WOC-Zuid gaf zijn tweede visitekaartje af. Goed gedaan mannen!

De laatste wedstrijd werd gespeeld bij invallende duisternis. Pizza's werden aangerukt als tussensnack, want het avondeten was nog twee uur weg. Met een licht gevulde maag eisten onze meiden alle aandacht op van de supporters. Onder oorverdovende toejuichingen en waves onder leiding van grote Mark werd het een prachtig feest. Het mocht niet deren dat het koud was, de doelen steeds verder op en neer gingen door de forse golfslag. Onze meiden waren helemaal top. Hun tegenstander, de jongens onder 17 van Omis kunnen vanaf vandaag niet meer door het dorp zonder de hoon van hun leeftijdsgenoten. Het zullen nog net geen pek en veren worden, maar wel eeuwige schaamte. De meiden wonnen namelijk met twee doelpunten verschil. Wat een geweldige afsluiting was het van deze stage met dank aan de meiden B en hun geweldige aanhang. Het was genieten! **Spring voor Zuid!**

Na afloop was het duidelijk dat vanaf het begin van de wedstrijd de jongens van Omis van slag waren. Ze wisten niet goed met het spel en de meiden om te gaan. Ze vroegen om facebookaccounts en deelden complimenten uit. Was het dan toch weer die Kroatische hoffelijkheid? In elk geval heb ik er enorm van genoten, samen met de andere 300 toeschouwers die waren aan komen stromen. Dank je wel voor deze geweldige avond!

Vertrek uit Kroatië

Helaas is het weer over. De zon, de zee, de zwembaden en vooral het waterpolo en de bijzondere kwaliteit trainers laten we weer achter ons. Morgen vertrekt de eerste groep om 06.30 uur weer naar Zadar voor de terugreis. Ontbijtpakketjes zijn klaargezet. De andere

reizigers mogen wat later ontbijten en zelfs nog lunchen voordat ze met de bus om 13.00 uur naar Split gaan, maar dan is het ook echt voor iedereen over.

Tips en tops

Ik hoop dat elke kind weer een prachtige herinnering heeft aan deze stage en dat er veel geleerd is. Mornar heeft in elke geval met haar toptrainers een enorme kwaliteit geleverd aan WOC-Zuid. De trainers hebben een week lang veel geleerd en genoten en gaan ook met veel nieuwe waterpolokennis naar Nederland terug.

Ik vond het een genoegen en heb met veel plezier de stage beleefd, al was het zo nu en dan weer heel snel ochtend.

Tot slot wil ik alle deelnemers of hun ouders vragen om op basis van hun ervaringen één tip en één top door te geven aan de organisatie via de webmail van de stage.

Hartelijk dank voor het lezen van de nieuwsbrieven.

Met een hartelijke Kroatische groet uit Split e.o.

Marcel Brands